

РЕШЕНИЕ

№ 9359

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2184** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 45в, ал.1 от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. Б. (А. В.), [дата на раждане], в [населено място], област Б., гражданин на Република Турция, турска лична карта № А38R427, настанен в ПЗТ към Транзитен център [населено място], [община], област Х., със съдебен адрес [населено място], [улица] (безистен), ет.2, ап.8, чрез адв. Ш., срещу Решение № РПЗТ-9 от 09.02.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Твърди, че не е разгледана възможността за налагане на мярка по чл.45а от ЗУБ. Счита, че мотивите на акта се основават на недоказани предположения, без конкретни факти и индивидуална преценка на опасността от укриване. Разяснява какво е наложило при първоначалното му задържане да се представи като сирийски гражданин. Въз основа на намерена в телефона му снимка на турска лична карта поддържа, че е А. Б., [дата на раждане], гражданин на Република Турция. Твърди, че е работил като полицаи, но тъй като е гюленист, загубил работата си и срещу него започнало наказателно преследване. На 17.09.2020 г. бил осъден от турски наказателен съд за престъпление членство във въоръжена терористична организация на 6 години и 3 месеца лишаване от свобода. Напуснал Турция поради реалната опасност да бъде арестуван и въведен в затвор за изтърпяване на наложеното наказание. Укрил действителната си самоличност, тъй като бил наясно, че ако я

разкрие, ще бъде незабавно депортиран в Турция. Заявява намерението си да не се укрива, а да съдейства на българските власти за установяване на самоличността му. Визира нарушение на чл.45г, ал.1 от ЗУБ с оглед срока на настаняването, доколкото задържането следвало да бъде „за най-кратък срок“ по смисъла на чл.8, пар.3 и чл.9, пар.1 от Директива 2013/33. Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на председателя на ДАБ, като бъде преместен от общежитие от затворен тип в общежитие от отворен тип. Подробни съображения излага в писмени бележки от 27.02.2026 г., чрез адв. Б. Ш. от САК, в които поддържа, че е отпаднало основанието по чл.45б, ал.1, т.2 от ЗУБ, както и, че мярката не може да бъде наложена със срок „до приключване на производството по предоставяне на международна закрила“.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС оспорва жалбата, чрез юрк. Х..

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед рег. № 5401-ПАМ-013 от 10.01.2026 г. на началника на ГПУ В., издадена на основание чл.39а, ал.1, т.2 и чл.41, т.1 от ЗЧРБ, е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ на С. С. А., [дата на раждане], гражданин на С., без документи за самоличност. Според документа, чуждият гражданин е заловен на 10.01.2026 г., около 03:30 часа, на граничен преход В.-К..

Чрез дирекция „Миграция“ – МВР чужденецът е подал молба за международна закрила вх. № УРИ105400-111 от 14.01.2026 г. по описа на ДМ-МВР и рег. № УП-36669 от 19.01.2026 г. по описа на ДАБ. Попълнен е регистрационен лист рег. № УП-36669 от 19.01.2026 г., в който същият се е представил като С. А. М., [дата на раждане], гражданин на С.. На проведено на 19.01.2026 г. интервю чуждият гражданин потвърдил заявената самоличност, както и, че е влязъл в Република Б. нелегално на 06.01.2026 г., през оградата на границата с Турция. Пристигнал до С. с кола, откъдето продължил за Румъния, но на границата бил задържан от полицаи. Заявил, че е напуснал С. поради лошото икономическо положение там, тежките условия на живот и липсата на работа. Търсел по-добро място за живеене в Г.. Целта му била да работи, за да се грижи за съпругата и детето си.

Установява се от писмо рег. № 328200-2446 от 05.02.2026 г. на заместник директора на ГДГП до председателя на ДАБ, че на 03.02.2026 г., около 23:30 часа, на граничен преход Р.-Г., е установен гражданинът на С. С. А. М., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], който първоначално е бил задържан на 10.01.2026 г. на граничен преход В.-К., укрит в товарен автомобил, заедно с още 25 граждани на трети страни. След проведени беседи и снети писмени обяснения, от снимка, намерена в мобилния телефон на лицето, същото е установено като турския гражданин А. Б., [дата на раждане], с турска лична карта № А38R427. Във връзка с изложеното и опасността лицето да се укрие или напусне територията на страната не през установените за целта места, е направено предложение чуждият гражданин да бъде настанен в помещение от затворен тип към ДАБ.

Издадено е оспореното Решение № РПЗТ-9 от 09.02.2026 г. на председателя на ДАБ при МС, с което С. А. М. е настанен на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Установява се от Докладна записка рег. № ТЦП-01-325 от 25.02.2026 г. на главен експерт в ТЦ [населено място] към ДАБ, че на 19.01.2026 г. в РПЦ Х. е регистриран чуждият гражданин С. А.

М., [дата на раждане] в [населено място], С., представил се като гражданин на С., кюрд по народност, личните данни на когото са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

На 17.02.2026 г. лицето представило удостоверение за раждане, удостоверение за гражданско състояние, удостоверение за сключен граждански брак, диплома и два броя шофьорски книжки с изтекъл срок на валидност. След превод на представените документи и потвърждаване на тяхната автентичност, е извършена корекция на имената на чуждия гражданин, датата и мястото на раждане, държавата на произход и гражданството.

Оспореното решение е връчено на чуждия гражданин на 09.02.2026 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство рег. № УП-36669 от 16.02.2026 г. по описа на ДАБ, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, вр. чл.45в, ал.5 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.45в, ал.1-3 ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността му към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ съгласно чл.45в, ал.1 ЗУБ. Същото е мотивирано от фактическа и правна страна съобразно чл.45в, ал.3 ЗУБ. Липсват данни за допуснати в административното производство съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са накърнили правото на защита на чуждия гражданин, или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

От фактическа страна е посочено в административния акт, че по време на регистрацията в териториалното поделение на ДАБ на 19.01.2026 г., С. А. М. е информиран за своето задължение да не напуска без съответно разрешение определената му зона на движение и да не навлиза в граничната зона на Република Б. без надлежно разрешение, за което е получил копие на указания и карта на Република Б. с определените зони. Направено е позоваване на постъпило в ДАБ писмо вх. № КП-04-711 от 05.02.2026 г. от Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГДПП) - МВР, с което е предоставена информация, че на 03.02.2026 г., горепосоченото лице е установено в зоната на граничен преход Р-Г. от съвместен екип от служители на ГПУ - Р. и румънските власти при извършване на проверка на лек автомобил. След проведени беседи и снети писмени обяснения, от снимка в мобилния телефон на С. А. М. е открито, че в него фигурира изображение на негова лична карта № А38R427, издадена от Република Турция, поради което има вероятност представилият се за сирийски гражданин, всъщност да е турски гражданин, [дата на раждане] с имена А. В..

Административният орган е направил анализ на наличната информация за чужденеца и на цялостното му поведение, а именно – втори опит за преминаване на държавната граница без необходимото разрешение и документи, поради което е формирал извод за наличие на основание да се счита, че има опасност същият да се укрие. В подкрепа на този извод е изтъкнато обстоятелството, че е навлязъл в граничната зона на Република Б. без надлежно разрешение в нарушение на чл.30, ал.1, т.6 от ЗУБ, с намерение да напусне територията на страната и да достигне до друга държава-членка. Въз основа на това поведение е посочено в решението, че лицето демонстрира явно нежелание да изпълнява задълженията си, които са му разяснени при

настаняването в териториалното поделение на ДАБ при МС и съществува висок риск от извършването на други нарушения при оставането му в регистрационно-приемателен център на ДАБ при МС от отворен тип, като с действията си лицето е поставило в риск обществения ред и сигурност в Република Б.

Въз основа на така установените факти административният орган е приел, че в конкретния случай не може да бъде приложена ефективно мярката по чл. 45а от ЗУБ, а следва да се приложи такава по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ – настаняване в център от затворен тип за възможно най-кратък срок с цел установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. В допълнение е съобразено обстоятелството, че има сериозни основания да се предполага, че С. А. М. се представя с фалшива самоличност. Изложеното е квалифицирано от органа като основания по чл. 45в, във връзка с чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ за настаняване в център от затворен тип - за установяване или проверка на неговата самоличност или националност (т.1) и за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие (т.2).

Съгласно легалната дефиниция на пар.1, т.15 от ДР на ЗУБ "сериозна опасност от укриване на чужденец" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че чужденецът ще се опита да се укрие. Такива данни може да са налице, когато чужденецът: не може да бъде намерен на разрешения му адрес, напуснал е без разрешение определената му зона или център за настаняване, не се е явил без уважителна причина пред длъжностно лице от Държавната агенция за бежанците в изпълнение на приложена мярка по чл. 45а, нарушил е забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната, както и други данни.

Анализът на фактическите обстоятелства относно поведението на чуждия гражданин, установен по документ за самоличност като А. Б. (А. В.), [дата на раждане] , в [населено място], област Б., гражданин на Република Турция, потвърждава тезата на административния орган за наличие на сериозна опасност чуждият гражданин да се укрие, което от своя страна възпрепятства налагане на по-леката мярка по чл.45а от ЗУБ.

По отношение на А. Б. се установяват няколко от примерно посочените в пар.1, т.15 от ДР на ЗУБ обстоятелства, които са сигурно основание за наличие на "сериозна опасност от укриване на чужденец", както правилно е приел административният орган. На 10.01.2026 г. турският гражданин е влязъл в страната ни не по установения за това ред и място, с което е нарушил забраната за навлизане в граничната зона. Независимо, че е предупреден за задълженията си при настаняването си в РПЦ-Х., същият е напуснал без разрешение определената му зона или център за настаняване, като на 03.02.2026 г. е установен на граничен преход Р.-Г., с което повторно е нарушил забраната за влизане в граничната зона. Начините на задържане на чуждия гражданин на граничните преходи на българо-румънската граница са сигурно указание, че същият прави умишлени опити за напускане на страната в посока към други държави-членки. Съвкупната преценка на установените спрямо турския гражданин фактически обстоятелства правилно е навела административния орган на наличие на основание по чл.45б, ал.1, т.2 от ЗУБ за настаняване в център от затворен тип. С оглед опита на чуждия гражданин за скрие действителната си самоличност обосновано органът е приел, че е налице и кумулативната предпоставка по чл.45б, ал.1, т.2 от ЗУБ, а именно, че настаняването е необходимо за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин. Изложеното е самостоятелно

основание за задържане, поради което отпадането на алтернативното основание по чл.45б, ал.1, т.1 от ЗУБ не е основание за освобождаване на лицето.

Националните разпоредби на чл.45а-45в от ЗУБ са съответни на съюзните, уредени в чл.8 – чл.10 от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (Директива 2013/33/ЕС). Нормите на чл.8, пар.2 и пар.3, б. „б“ от Директива 2013/33/ЕС уреждат идентични предпоставки за задържане – когато не могат да бъдат приложени ефективно по-леки принудителни алтернативни мерки, въз основа на преценка на всеки случай поотделно, с цел установяването на елементите, на които се основава молбата за международна закрила, което не би могло да бъде извършено, ако няма задържане, особено когато съществува риск кандидатът да се укрие.

Фактът, че кандидатът е укрил действителната си самоличност, напуснал е самоволно центъра за задържане и няколкократно е правил опити за напускане на страната не по установения ред, места и начин, са указание, че спрямо него не може да се приложи по-леката мярка по чл.45а от ЗУБ - задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици пред длъжностни лица на ДАБ, тъй като тя не би осигурила участието му в административното производство за международна закрила. Преценката на същите обстоятелства като такива, които са указание за наличие на опасност от укриване на чужденеца не е пречка за налагането на процесната мярка по чл.45б, ал.1, т.2 от ЗУБ. Липсват данни в административната преписка, че чужденецът е настанен в център от затворен тип само на основание, че е подал молба за международна закрила в нарушение на чл.45б, ал.2 от ЗУБ, както и, че същият принадлежи към „уязвима група“ по смисъла на чл.45в, ал.2 от ЗУБ, вр. пар.1, т.17 от ДР на ЗУБ.

Срокът, за който се налага мярката по чл.45б, ал.1 от ЗУБ, е уреден по идентичен начин в съюзното и националното законодателство. Съгласно чл.45б, ал.1 от ЗУБ настаняването е за възможно най-кратък срок, като нормата на чл.45г, ал.1 от ЗУБ предвижда, че настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1. По силата на чл.9, пар.1 от Директива 2013/33/ЕС кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл.8, пар.3 от директивата.

Съгласно чл.45а от ЗУБ целта на мерките, прилагани спрямо чужденците, търсещи международна закрила, е своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или осигуряване участието на чужденеца в производството за закрила. Съвместното тълкуване на разпоредбите, уреждащи продължителността на мярката „за възможно най-кратък срок“ по чл.45б, ал.1, вр. чл.45г, ал.1 от ЗУБ и по чл.9, пар.1 от Директива 2013/33/ЕС, с тази на чл.45а от ЗУБ, уреждаща целта ѝ – за осигуряване на участие на чуждия гражданин в производството за закрила, навежда съда на извод, че начинът, по който е формулиран диспозитивът на оспореното решение „до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила“ не е в нарушение на съюзните норми. След като крайният срок и в двата случая е „докато са приложими основанията, предвидени в член 8, параграф 3 от Директива 2013/33/ЕС“ (чл.9, пар.1 от директивата), респ. „до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1“ (чл.45г, ал.1 от ЗУБ), то не е налице накърняване на основни права и свободи на лицето. Допълнителни гаранции в тази насока са задълженията, уредени в чл.45г, ал.2 от ЗУБ за ежемесечна проверка за наличие на основанията за настаняване по чл.45б, ал.1 от ЗУБ, както и по чл.45г, ал.3 от ЗУБ за преразглеждане на решението за настаняване от страна на председателя на ДАБ, което може да се извърши, освен

служебно, и по искане на чужденеца, търсещ международна закрила. По изложените съображения съдът намира, че не са допуснати твърдяните в жалбата и в писмената защита на адв. Ш. нарушения на чл.8, пар.3 и чл.9, пар.1 от Директива 2013/33.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът приема, че случаят на А. Б. е преценен индивидуално по смисъла на чл.45б, ал.1 ЗУБ, респ. по отношение на него е доказано основанието по чл.45б, ал.1, т.2 ЗУБ.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

Водим от горното, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. (А. В.), [дата на раждане] , в [населено място], област Б., гражданин на Република Турция, турска лична карта № А38R427, настанен в ПЗТ към Транзитен център [населено място], [община], област Х., със съдебен адрес [населено място], [улица] (безистен), ет.2, ап.8, чрез адв. Ш., срещу Решение № РПЗТ-9 от 09.02.2026 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: